

ikke komme nærmere ind derpaa. — Der er en anden Bemærkning, jeg kunde ønske at gjøre til Slutning, det er den, at jeg kunde ønske oplyst, hvorfor man egentlig forlader den Bei, man begyndte at slaa ind paa i 1875. Det var med nogen Betænkelse, man gik ind paa den Bei — det er muligt, at den har vist sig mindre heldig — nemlig at stille de uheldbredelige fra de heldbredelige i særegne Anstalter. Saavidt jeg skjønner, forlader man den Bei nu, idet man nu samler de forskjellige Klasser, naturligvis i forskjellige Afdelinger, i en og samme Anstalt. Er man kommen til Erkjendelse af, at det ikke er heldigt, at der er denne skarpe Søndring mellem heldbredelige og uheldbredelige? Burde den maasse ikke bruges, og var det maasse en mindre heldig Bei, vi sloge ind paa i 1875? Det var ikke uden Betænkelse, at Udvalget og dette Thing — det erindrers jeg tydelig — gik ind paa denne Udfikelse. — Der kunde vistnok baade af humane og psykologiske Grunde indvendes Udfikligt derimod, og det var kun, fordi man havde Sindsfygelægernes bestemte Erklæring for, at de netop troede, at det i andre Henseender vilde være overordentlig heldigt, at man gjorde det. Har man nu fundet, at denne skarpe Grændse mellem heldbredelige og uheldbredelige ikke kan drages, og at det, der skete i 1875, var mindre heldigt? Var det maasse bedre, at man gjorde alle Anstalterne til blandede Anstalter? Uden at ville komme nærmere ind derpaa er det et Spørgsmaal, jeg henstiller til den høitæredede Justitsminister, om han i saa Henseende ser sig i Stand til at give nogen Besvarelse. Jeg kan derfor ikke andet end, idet jeg nu slutter, paa det Varmeste anbefale, at dette Forslag bliver ophøiet til Lov; jeg tror, det er i Alles Interesse, og jeg tror kun det er en gammel Vret, vi derved gjøre god igjen, naar vi nu efter saa lang Tids Forløb tage en Byrde bort fra et Sted, hvor den visselig ikke burde have hvilet saa længe.

Svarning: Jeg ønsker kun overfor den Udtalelse, der fremkom fra den ærede sidste Taler om, at mine Udtalelser nu gik imod, hvad dette Thing tidligere bestemt har udtalt Duffet om, at gjøre den personlige Bemærkning, at det er sket paa et Tidspunkt, da jeg ikke havde den Ære at være Medlem af dette Thing, saa at der ikke for mit Vedkommende er noget Træfald fra tidligere udtalte Ansættelser. Søvrigt maa jeg bemærke, at jeg jo ikke har udtalt mig som en principiel Modstander af den her foreslaede Forandring, men kun har udtalt mig imod, at

man nu leilighedsvis i Anledning af, at det er paatrængende nødvendigt at faae en ny Sindsfygeanstalt, løser et vanskeligt og indviklet Spørgsmaal, jeg kunde fristes til at sige, i Hui og Hast, naar man sammenligner den Tid, Thinget har brugt til at behandle dette Spørgsmaal, med den Tid, der er brugt til at behandle en stor Del mindre indviklede Spørgsmaal. Naar endvidere det ærede Medlem gjorde gjældende overfor mig, at jeg kun havde talt om Hartkornstetelsen og ikke talt om, at ogsaa Kjøbstæderne fik Lettelse derigjennem, og atksaa dermed syntes at antyde, at jeg skulde have ment, at den Byrde, der hvilede paa Hartkornet, tilsigtedes væltet over paa Kjøbstæderne, har jeg intet Saadant udtalt. Jeg har meget vel havt i Erindring, at ogsaa Kjøbstæderne skulde have den foreslaede Lettelse, men jeg har tænkt paa Indbyggerne i Landdistrikterne og Modfætningerne imellem de Hartkornbesiddende og Ikke-Hartkornbesiddende i selve Landdistrikterne. (En Stemme: Hvem er det?) Det er f. Ex. Arbejderklassen. Naar dernæst det ærede Medlem udtalte en Formening om, at de betydelige Udgifter i Kjøbenhavn maasse hidvorte derfor, at man der satte en lavere Betaling for de første Forpleiningsklasser end i Statsanstalten, forholder det sig aldeles ikke saaledes Tværtimod er Betalingen i Kjøbenhavn ikke ubetydelig høiere for de to første Forpleiningsklasser, medens den derimod er lavere for den tredje Forpleiningsklasse end udenfor Kjøbenhavn, saa at det netop er Kjøbenhavns Princip at begunstige de mindst Bemidlede og uheldigst Stillede i Samfundet. Da det kun er for en kort Bemærkning, jeg har faaet Ordet, skal jeg endnu kun tillade mig at gjøre en kort Bemærkning overfor det ærede Medlem for Kjøbenhavns 6te Valgkreds (Sad). Jeg beklager, at han ikke mener at kunne stemme for det af mig stillede Forslag; men naar han bebrejdede mig, at jeg ikke havde ligefrem stillet Forslag om at lægge en bestemt ny Skat paa Hartkornet og en Forøgelse af Kjøbstædernes Vigningskat, saa tror jeg ikke, der var nogen Grund for mig til at stille et saadant Forslag, da mit Forslag kun gaar ud paa at stille det forelagte Forslag i Bero for kort Tid for derefter at gaa over til en endelig Afgjørelse. Endelig skal jeg bemærke, at det Forslag, det ærede Medlem selv har stillet, har jeg ikke haft nogen egentlig Anledning til at stille, for saa vidt som der jo ingen Grund var til det, naar det af mig stillede Forslag blev vedtaget. Dersom mit Forslag bliver forkastet, skal jeg stemme for det ærede Medlems.